

Erdély

ALAPÍTVÁ 1892-BEN

Új sorozat, 177. szám
2023/6.Az Erdélyi Kárpát-Egyesület
– Kolozsvár 1891 Értesítője

Szerkesztőség (info@ekokolozsvar.ro):

Kerekes Edit,

Kismihály Boglárka,

Tóthpál Tamás.

Főmunkatárs: Pál Gyöngyi

A következő lapszám megjelenik:
2023. július 14.

Barlangok, kilátók, vízesések és szurdokvölgyek májusi színekben

A változó és szeszélyes tavaszi időjárás májusban is folytatódott. Szerencsére voltak napok, amikor a beígért záporok és zivatarok nem érkeztek meg, vagy elkerültek, és így szép kirándulásokat tehetünk a májusi napsütésben, élveztük a megújult természet üde zöld színeit és a rétek színes virágainak tavaszi pompáját.

PÁL GYÖNGYI

A Szolcsvai-búvópatak

Május elsején a Szolcsvai-búvópatak barlangjához és a látványos Vánatárele Ponorului-vízeséshez kirándultunk Kovács D. Zsuzsával. A Szolcsvai-búvópatak barlangja (Huda lui Păpară) a Torockói-hegységben, Alsószolcsva közelében található. Gyalogtúránkat itt kezdtük, a lengőhídon átmertünk az Aranyos jobb partjára, majd a Malom-völgyön keresztül a kék kereszt jelzésen mentünk a búvópatak kifolyásáig, amely 567 méter magas van, négy kilométer távolságra a lengőhídtól. A bejáratnál néhány ház, egy panzió, fatemplom, valamint kolostor (Schitul de Sub Piatra) található. A Ponor-, a Poieni- és a Szárazvölgy-patak víznyelője a kijáratától délnyugatra mintegy 900 méterre található.

A barlang első írásos említése 1839-ből származik, feltárásával már dr. Balogh Ernő foglalkozott 1938-tól kezdődően. 1950-ben rendszeres kutatáshoz és feltérképezéshez látott. 1979–1984 között a balázsfalvi Polaris barlangászklub térképezte fel, és kiépítették a bejárat szakaszt. Később fából készült, korláttal ellátott járda is volt a barlangszáj mellett, de elmosták az árvizek, így csak vízben gázolva juthatunk a barlangszájig, amely 4 m széles, 35 m magas, kissé ferde, hatalmas gótikus kapura emlékeztet. A Szolcsvai-búvópatak barlangjában gazdag cseppkőalakzatok láthatók, itt él Európa legnagyobb denevérpopulációja. A barlang látogatása tilos és veszélyes, csak gyakorlott barlangászok mehetnek be megfelelő felszereléssel. Innen hirtelen emelkedőn, gyalogösvényen jutottunk a nyeregbe, csodálatos kilátás nyílt az Öreg-havas hóborította gerincére, látszott a Bélavár, a Vultureasa és a Vulturese szikláit, kicsit távolabb a Zsidovina.

Kilátás a Vársonkolyosi-szorosra

Eltévedni nem lehet, mert a nyeregben 2 méteres keresztet mutatja az útirányt. A keresztet elhagyva szénafedelű faházikók között ereszkedtünk a dolina (víznyelő) felé épített kilátóhoz. Megcsodálhattuk a magasból alázuhanó Poieni-patak vízesését. A víznyelő fölé 60-70 m magas, előre hajló, szürkés-kék sziklafal emelkedik, erről zuhan le a patak, majd a Dalbina barlang felé halad, amelyben megkezdődik föld alatti útját. Vize a barlangüregben találkozik a Szárazvölgy- és a Ponor-patak vizével. Minthogy a barlang szifonjának két ága van, feltételezhető, hogy az egyik ág a Poieni-patak folytatása, a másik ág a fővíznyelő, a Ponor- és Szárazvölgy-pataké. Szárazság idején a Poieni-patak vízesése üres szokott lenni, és a Ponor-patak szintje is erősen csökken, a barlangból mégis bőségesen folyik ki víz, vagyis a környék vizei valamilyen rejtett úton a barlangba jutnak. A kiránduláson 14 km-t tettünk meg és 400 m szintkülönbséget.

A Vársonkolyosi-szoros

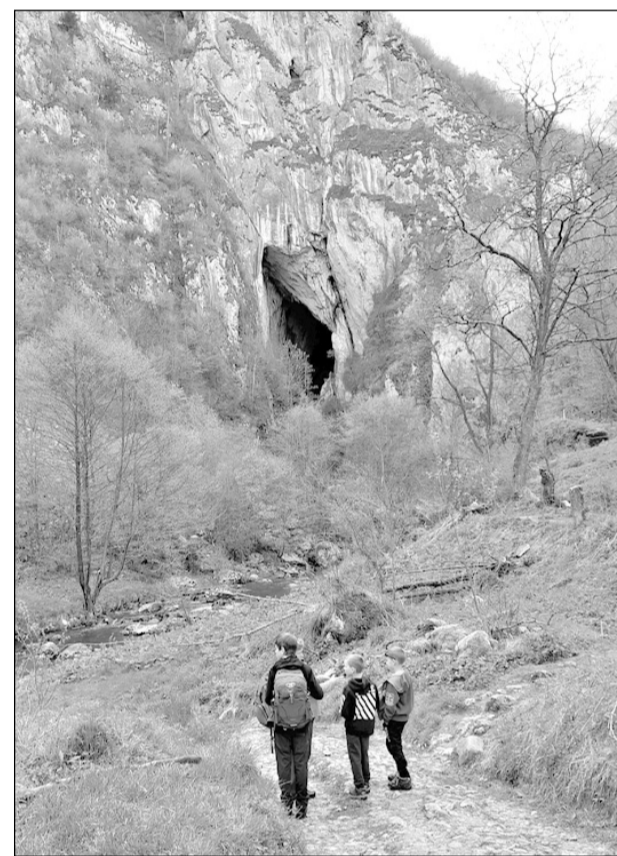
Egyik kedvenc kirándulóhelyünk a Sebes-Körös völgye, a folyó mentén csodálatos a táj, falvak és hegyek, karsztvölgyek és fennsíkok váltják egymást. Bár a környező hegyek, dombok alig haladják meg a 700 m magasságot, Vársonkolyos környéke alkalmas kikapcsolódásra, sziklamászásra, barlangászásra és raftingozásra, ezért sokan látogatják.

Barátka és Körösrév között a folyó két csodálatos sziklaszoroson halad keresztül, az egyik a Vársonkolyosi-szoros, a másik a Révi-szoros. Május 27-én a Vársonkolyosi-szorosba kirándultunk, amely Körösbánlaka és Vársonkolyos között található. A vasútvonal a két település között levő domb alatt (Simion-domb, 465 m) alagúton halad keresztül, a Sebes-Körös ezt a dombot hatalmas kanyart leírva megkerüli, ezért nevezik a szurdokot Körös-kanyarnak is.

A kiránduláson húszan vettünk részt, fiatalok és idősebbek, fele-fele arányban. A reggeli vonattal utaztunk Körösbánlakáig (Bălnaca). Innen indultunk az alagút feletti gerinc felé, eleinte a falu házai között felfelé, míg elértük a település ortodox templomát, onnan balra tértünk a tetőn levő fenyves irányába. Elhagytuk a házakat, majd nem jelzett, de jól járható ösvényen, fenyőfák és fehér törzsű nyírfák között jutottunk fel a tetőre. Átvágtunk a füves legelőn, onnan már látszóttak a Nagy Magyar-barlang feletti sziklák körvonalai. A szemben levő fenyves mellett haladtunk tovább. Elértük az első kilátópontot, ahonnan ráláttunk Vársonkolyosra és a Révi-szoros bejáratánál levő sziklára. A domb gerincén haladtunk, amelyet a vasúti alagút szel át. A következő kilátóponttól, a fenyves szélén, a meredek sziklafal tetejéről a Vársonkolyosi-szoros kanyargós szurdokvölgyét, a Méhséd (Misid) völgyét, a Szelek barlangja előtti tisztást és az odavezető függőhidat láttuk alattunk a mélyben. Csodálatosan szép kilátásban volt részünk.

A gerincről az ösvény borókafenyők között vezetett lefelé, de figyelni kellett, mert a sziklás, köves út csúszós volt. Elhagytunk egy víznyelőt (dolinát), majd fokozatosan ereszkedtünk le a Sebes-Körös partjára, a Nagy Magyar-barlang bejáratához, amely mellett menedékház is áll.

A Vársonkolyosi-szorosba érteztünk, közel ahhoz a helyhez, ahol a Méhséd-patak a Sebes-Körösbe torkollik. A Nagy Magyar-barlang bejáratát már fentről, a kilátóról is megcsodáltuk. Lent, a völgyben a folyóparton a fák alatt padok és asztalok várják a turistákat, a kellemes árnyékban megpihentünk és elfogyaszthattuk útravalónkat. Meglátogattuk a Nagy Magyar-barlangot, most a szokottnál több volt a látogató, fél órát vártunk, amíg bejutottunk. A barlanghoz a Sebes-Körös feletti lengőhíd vezet. Az Erdélyi-sziget-hegység egyik legnagyobb bejáratú barlangja (magassága 27 m, szélessége 42 m), akárcsak a Zichy-barlang, turistaidény-

A Szolcsvai-búvópatak barlangjának kijárata

ben előjegyzés nélkül látogatható idegenvezető irányításával. A villanyvilágítás biztosított, és korláttal ellátott lépcsőkön lehet bejárni a barlangot, a látogatás ideje egy csoportnak kb. 30 perc. Nem messze a bejáratától denevértelpeket láttunk. Ez a barlang az őskorban emberek lakhelyeül szolgált, számos leletet találtak már itt: pattintott és csiszolt kőszerszámokat, csontból készült szűrőalkalmazásokat és festett kerámiadarabokat. A barlang leghátó részében temetkezési helyet tártak fel, ahol edényeket, bronztárgyakat és gyöngyösort találtak. Megtudtuk, hogy a barlang egy darabig zárva lesz, belsejét modernizálni fogják, olyan átalakításokat fognak végezni, hogy mozgáskorlátozott személyek is látogathassák.

A szorosba vezető út a lengőhíd melletti tisztáson ér véget, innen már nem lehet továbbhaladni, csak ha átgázolunk a vízen. Visszafelé, Vársonkolyos felé haladva a völgyben még két lengőhíd látható, a következő híd a vadregényes Méhséd-völgy elejére visz. A harmadik lengőhíd a Szelek barlangjának bezárt bejáratához vezet, amelybe csak barlangászokkal lehet bejutni. A Szelek barlangja Közép-Európa egyik leghosszabb barlangja. A barlangot Bagaméri Béla fedezte fel 1957. április 7-én, aki egy helyi bányász segítségével rájött, hogy a sziklahasadékból kiáramló erős léghuzat nagy és összefüggő barlangrendszert jelez. A szorosban raftingtúrák indulnak, a Sebes-Körösnek ez a szakasza kiválóan alkalmas erre a célra. Az útvonal végig biztonságos, veszélyektől mentes, a folyó nem nagy esésű, ám helyenként kerülgetni kell a sziklát és a falakat, ami a túravezetők segítségével mindenki számára teljesíthető, akár kisgyermek és idősek részére is. A szoros sziklafalain vasalt útvonalakat (Via Ferrata) is kiépítettek. A szoros bejáratánál modern panziók épültek, kisebb strandot is kialakítottak, homokos parttal és napágyakkal.

A Körös partján folytattuk utunkat Vársonkolyos felé, szemben velünk, a 90 m magas szikla tetején valamikor vadászkastélyt állt, ennek romjaira épült a ma is működő menedékház, panzió. Nemsokára elértük Vársonkolyos házait. Az állomáshoz értünk, és a kellemes nap szép élményeivel tértünk haza Kolozsvárra.

30. EKE Vándortábor túraelőzetes

A jubileumi EKE Vándortábor megszervezését idén a kolozsvári EKE vállalta fel, a szervezők pedig színes túrakínálattal készülnek a résztvevők számára. A 25 túraajánlat között találunk gyerektúrákat, kerékpáros túrákat, lovas túrát, barlanglátogatást, könnyebb-nehezebb gyalogtúrákat, így mindenki megtalálhatja a számára legmegfelelőbb programot augusztus 1–6. között Sztánán. A teljes túralistát és a túrák részletes leírását az ekevandortabor.ro oldalon lehet megtekinteni, a regisztrációval és részvétellel kapcsolatos fontos információkról pedig szintén itt lehet olvasni. Amíg a regisztráció beindul (már csak néhány napot kell várni), mindenki kiválaszthatja azt a három túrát, amelyeken szeretne részt venni a három túranapon. Ez alkalommal az egyik leglátványosabb túra leírását közöljük, amelyet május 21-én jártunk le.

KISMIHÁLY BOGLÁRKA

6. Tolvajkő (Vlegyásza/Vigyázó-hegység)

Útvonal: autóbusszal Ponor Ékig, innen gyalog: Alunu Mic völgye – Oncsásza-rét – Tolvajkő (Piatra Tâlharului, 1608 m) – Mikó-havas (Vf. Micău) – Néma-havas (Vf. Nimăioasa) – Égett-völgy (Valea Arsă) – Havasrekettye, Stanciu-tisztás, innen autóbusszal vissza a táborba.

Minősítés: nagyon nehéz túra;

Távolság: 19 km;

Táv busszal: 120 km (oda-vissza);

Menetidő: kb. 2 óra busszal (oda-vissza) + 9 óra gyalog;

Teljes színtemelkedés: 810 m;

Teljes színteresszék: 925 m.

Miután buszunkkal elindultunk Sztánáról, áthaladtunk Zsobokon, Sárvasáron, Bánffyhunyon, itt pedig letérve az E60-as főútról,

ra leválik a kék kereszt jelzés, amelyik az Alunu Mic völgyében halad az Oncsásza-rét irányába, mi ezt az irányt választottuk. Erdei utunkat kétoldalt magas fenyők szegélyezték, így kellemes árnyékban folytattuk túránkat, egyelőre szinten haladva. Másfél kilométer után rövid kitérőként felmászhattunk az Alunului barlanghoz, ha pedig hajt a kíváncsiság, néhány méternyit be is ereszkedhetünk és fejlámpával körülnézhetünk. Ezután folytattuk utunkat további másfél kilométert megtéve, kevesebb mint 100 m szintemelkedéssel, majd átkeltünk az Alunu Mic-patakon, amit túránk első nagyobb mászása követett. Nagyjából 1 km alatt 240 m-t emelkedtünk, haladásunkat pedig nagyban nehezítették (vagy épp izgalmasabbá tették) a turistaútra kidőlt fák. Az akadálpályán néhol átmászással, ros-

egyenesen kellett haladnunk, majd az erdő szélét érintve be kellett térnünk balra, a fenyők közé. Miközben próbáltuk megtalálni a keskeny, nehezen látható csapást, a fákon helyenként ismét feltűnt a sárga sáv jelzés, mutatva az irányt. Kiérve a nyílt terepre, borókásban emelkedtünk tovább az egyre meredekebb hegyoldalon, közben a fáradtságot az előttünk kinyíló táj látványával próbáltuk enyhíteni. Már csak néhány méter és megpillantottuk tőlünk balra a Tolvajkő (1608 m) látványos sziklaalakzatát, amely a tavaszi krókuszvirágzás idején még impozánsabb. Közelebb érve a sziklatömbhöz, turisztikai útvonaljelző táblák mutatták az utat a Vlegyásza és a Varasó menedékházhoz, valamint Pádis felé. Eddig 7,6 km-t tettünk meg a 19-ből, a nehezen már túl voltunk.

Következhetett a jól megérdemelt pihenő, közben néhány fős csoportokban felmászhattunk a Tolvajkő nagyobb sziklatömbjére megcsodálni a gyönyörű panorámát. Alattunk hosszasan terült el az Oncsásza-rét, tőlünk jobbra a Horgas-havast láthattuk, majd elindítva tekintetünket balra, a távolban feltűnt a Rozsda-szakadék, majdnem szemben pedig a Nagy-Bihar (1849 m), az Erdélyi-szigethegység legnagyobbja. Tőle kissé balra a Pádisi-fennsíkot láthattuk, fölé emelkedve pedig a Mócok templomát pillantottuk meg. Majd hátrafordulva tekintetünkkel pásztáztuk végig a tájat: tőlünk kissé balra, a közelben láthattuk a Sík-havas (1759 m) platóját, amelyet tavasszal többhektárnyi krókuszmező borít, velünk szemben, kissé távolabb a Bocásza (1792 m) büszkélkedett jellegzetes kettős csúcsával, kissé jobbra, északkeleti irányban pedig feltűnt a Vlegyásza (1836 m), tetején a meteorológiai állomással.

Miután elfogyasztottuk uzsonnánkat és kigyönyörködtük magunkat, a kék sáv jelzésen folytattuk utunkat, a gerincen haladva a Mikó-havas irányába. Nyílt terepen gyalogoltunk nagyjából másfél kilométert, amikor elhaladtunk egy név nélküli csúcs mellett, amelyen óriás kereszt hívja fel magára a figyelmet. Kevesebb mint 400 m után a makadámútról le kellett térnünk jobbra, itt régi kőfal maradványaira figyelhetünk fel. Nagyjából fél kilométer után útelágazáshoz értünk, a bal oldali utat választottuk, majd 700 m után, tőlünk jobbra megpillantottuk a Mikó-havast (1640 m), amelyre kis kitérőt lehet tenni, ám különösebb kilátásban nem lesz részünk. Nagyjából 800 m után, egy tanyasi házánál letértünk a Vlegyásza irányába haladó kék sáv jelzésről, és jelzés nélküli úton haladtunk tovább. Kevesebb mint 1 km után elhaladtunk a Néma-havas (1589 m) mellett, amelyre rövid kitérőt tehetünk, amennyiben időnk engedi, majd folytattuk utunkat és közel fél kilométer után letértünk a gerincútról, megkezdve fokozatos ereszkedésünket eleinte nyílt terepen, majd erdőben. 1,2 km után elágazáshoz értünk, ahol a jobb oldali utat választottuk, amelyik az Égett-völgybe (Valea Arsă) vezet, majd fák árnyékában hűsölve ereszkedtünk nagyjából 900 m-en keresztül, amíg fel nem tűnt előttünk az Égett-kő (Piatra Arsă) robusztus mészkőfalával. Innen már csak 350 m-t kellett megtennünk, és utunk belefutott az Égett-völgyben haladó széles makadámútba. A hátralevő 3,5 km-es szakaszon további 300 m szintet ereszkedtünk meg szinte észrevétlenül, majd megérkeztünk a havasrekettyei Stanciu-tisztásra, ahol kis bódéknál csillapíthattuk szomjunkat. Busszal indultunk vissza Sztánára, az EKE Vándortábor helyszínére.

Júliusi bakancslista

■ **Július 1. (szombat):** Kirándulás a Patai sóstóhoz (15-16 km), fürdési lehetőséggel. Találkozás az IRA-nál 9 órakor. Visszaindulás Patáról 15.05 órakor az M45-ös autóbusszal. Szervező: Csorba Anna. ♦ Hója-gerinc a Bongár-forrásokig (15 km, 300 m szintkülönbség). Találkozás a rádióstúdióánál 9.30 órakor. Szervező: Kiss János. Bejelentkezni telefonon.

■ **Július 5. (szerda):** Hagyományos séta a Pátergerincen (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.

■ **Július 8. (szombat):** Kirándulás a szászfenesi erdőbe (12 km). Találkozás 9 órakor az M21-es autóbussz Bucium utcai megállójában (az M21-es 9.15 órakor indul). Szervező: Pál Gyöngyi. ♦ Vasvári Pál Kerékpáros Emléktúra. Indulás reggel 8.30-kor a volt Billa (jelenleg Supeco) parkolójából. Utazás vissza Bánffyhunyadról a 16.55-kor induló vonattal. Bejelentkezés előzetesen a Facebook-eseménynél megosztott online űrlap kitöltése által, vagy telefonon. Szervező: Szőke Enikő. (Megj.: Bár a vándortáborral járó szervezési teendők miatt idén nem tudjuk bevállalni a Vasvári-teljesítménytúra hivatalos megszervezését, egy csapat lelkes kerékpáros saját kezdeményezésre le fogja tekerni a közel 100 km-es távot.)

■ **Július 12. (szerda):** Hagyományos séta az István-forráshoz (9 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.

■ **Július 13–15. (csütörtök–szombat):** Takarítás Csucsán az EKE kulcsosházában. Bejelentkezni telefonon július 10-ig. Szervező: Kiss János.

■ **Július 19. (szerda):** Hagyományos séta a Cérna-forráshoz (8 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.

■ **Július 22. (szombat):** Autóbusszos kirándulás Nagykarolyba, a Károlyi-kastélyba, ahol megnézzük az *Impresszionista grafika* című időszakos kiállítást, majd az állandó kiállításokat is. Délután fürdés Nagykarolyban. Indulás: 7 órakor a Fliptől. Szervező: Kovács Zsuzsa. További részletek hamarosan a honlapon.

■ **Július 26. (szerda):** Hagyományos séta a Rejtett-forráshoz (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.

■ **Július 29–30. (szombat–vasárnap):** Kétnapos kirándulás a Szászsebeshez közeli Veres-mart-hoz / Vörös-szakadékhöz (Râpa Roșie). Ez alkalommal nem szervezünk buszos szállítást, sem közös szállásfoglalást, ezért mindenki saját igénye és lehetősége szerint oldhatja meg az utazást és a szállást. Érdeklődni telefonon a szervezőnél vagy az egyesület Facebook-oldalán (EKE – Kolozsvár1891). Szervező Szima Márton. Az eseményt érdeklődés hiányában májusról júliusra halasztottuk.

Augusztusi előzetes

■ **Augusztus 1–6. (kedd–vasárnap): 30. EKE Vándortábor Sztánán.** Fontos információk és részletes túraleírások a tábor weboldalán (www.ekevandortabor.ro), illetve Facebook-oldalán (www.facebook.com/EKEvandortabor). Regisztráció hamarosan a <https://reg.ekevandortabor.ro/> oldalon.

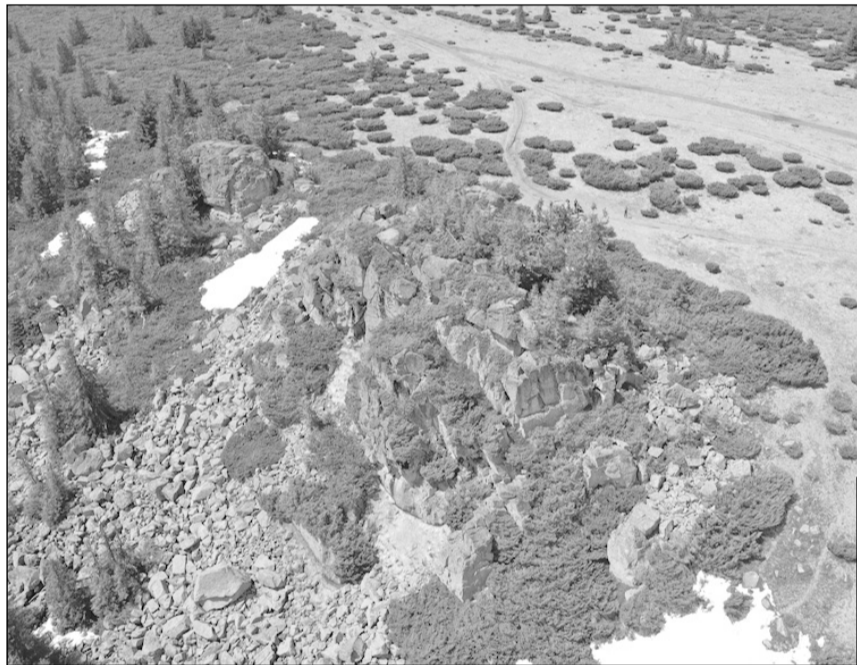
■ **Augusztus 12–14. (szombat–hétfő):** Bunyaszekszárdi emlékkörtúrák (50–75 km). Szombaton és hétfőn kerékpártúrák a környéken, vasárnap részvétel a valamikori Bunyaszekszárd faluban szervezett megemlékezésen. Szállás panzióban, kétágyas szobákban, étkezés ugyanott, vagy tetszés szerint. További részletek a Facebook-eseménynél. Szervező: Szima Márton.

Ügyfélszolgálat

Keddőtől péntekig előzetes telefonos egyeztetés alapján (Kolozsvár, Magyar/21 Decembrie 1989 utca 116., az udvarban a bal oldali épület). Irodavezető: Kismihály Boglárka (0771-535848). Pénztár: az ügyfélszolgálati irodában. További naprakész információk a honlapon (ekekolozsvar.ro) vagy az egyesület Facebook-oldalán (EKE – Kolozsvár1891).

Túravezetők, szervezők elérhetőségei

Csorba Anna 0740-407652
Kiss János 0364-807639
Kovács D. Zsuzsa 0747-070790
Pál Gyöngyi 0742-373546
Szabó János 0757-220682
Szima Márton 0766-703575
Szőke Enikő 0741-509852
Elnök: Kovács D. Zsuzsa 0747-070790
Irodavezető: Kismihály Boglárka 0771-535848

A Tolvajkő madártávlatból, drónfelvételen még látványosabb

Nagykalota (Călata) felé folytattuk utunkat, ahol a Doda Pili – Ponor Ék – Pádis irányjelző táblánál jobbra tértünk. Miközben Kalotabökényen (Buteni) és Meregyón (Mărgău) keresztül kanyargott az utunk, a távolban feltűnt előttünk az 1836 m magas Vlegyásza (Vigyázó/Kalotahavas). Ezután Kőrízstetón (Scrinde-Frăsinet) haladtunk keresztül, majd Havasrekettye (Răchițele) következett, ahonnan meredeken kigyózó, néhol keskeny aszfaltúton jutottunk el az Ér-patak völgyén keresztül Doda Piliire, majd Ponor Ékre. Átkelve a Meleg-Szamos hídján, hamarosan véget ér a település, Kolozs megyéből Bihar megyébe átlépve pedig az aszfaltútnak is vége szakad. Továbbhaladtunk a Pádis felé vezető, nagyon rossz minőségű, kátyús úton, majd 1 km után buszunk letért jobbra a Meleg-Szamos völgyébe, jobb minőségű makadámútra. Kevesebb mint 2 km után megérkeztünk túránk kiindulópontjához, ahonnan gyalog folytattuk utunkat.

Átbújtunk a sorompó alatt, átkeltünk a Meleg-Szamos hídján, majd balra térve a sárga jelzésű, Szamosbázár felé vezető úton haladtunk kb. fél kilométert, amíg útelágazáshoz nem értünk. Itt a sárga jelzésről jobb-

szabb esetben kúszással jutottunk át, de az élmény mindkét esetben garantált. Miután mindannyian sikeresen teljesítettük a túra legnehezebb szakaszát, felszusszanhattunk, hiszen innen már csak ereszkedés következett. Nagyjából 600 m távon 85 m-t ereszkedtünk, majd szempillantás alatt kiértünk az Oncsásza-rétre, ahonnan már láthattuk túránk célpontját, a Tolvajkőt, ettől balra pedig a Sík-havas is feltűnt előttünk. Mesebeli világban érezhettük magunkat a hosszan elterülő réten, amelyet körös-körül fenyőerdő szegélyez.

Toronyiránt haladtunk, egyenesen szemünk előtt tartva a Tolvajkő sziklaút, majd kevesebb, mint 400 m után enyhén balra térve követtük az erdő szélét. Nagyjából 400 m után a kék kereszt jelzésű utunkba belefutott a Varasó menedékház irányából érkező sárga sáv jelzés, innen ezen folytattuk utunkat, jobbra térve. Eleinte kis időre ismét betértünk a fák közé, majd az erdő szélén próbáltuk tartani a helyes irányt. Mivel a jelzés nagyon hiányos és kopott, teljes mértékben a túravezetőnkre kellett hagyatkoznunk, vigyázva, hogy le ne maradjunk a csoporttól. Utunk enyhén 100 m-t emelkedett a következő 1 km-es szakaszon, amelyen nagyjából